

[Indenrigs- og boligministeren.]

Københavns Kreditforening og Jydsk Grundejer-Kreditforening.

For Københavns Kreditforenings vedkommende drejer det sig om en præcisering af foreningens udlånsområde; der tilsigtes ikke nogen reel ændring i dette område.

Vedrørende Jydsk Grundejer-Kreditforening drejer det sig om at fastslå dette navn som foreningens officielle navn i stedet for det hidtidige: Kreditforeningen af Grundejere på Landet i Jylland. Foreningen har henvist til, at det er det førstnævnte navn, der udelukkende benyttes i daglig tale.

Det andet forslag, som jeg skal tillade mig at anbefale for det høje ting, vedrører statens rentegaranti for husmandskreditforeningernes kasseobligationer.

Siden de 2 husmandskreditforeningers oprettelse i 1880 har disses kasseobligationer erholdt statens garanti for en rente af 4 pct. årlig. Denne garantiordning er i dag hjemlet i § 30, stk. 2, i kreditforeningsloven af 1936.

Siden 1915 har der imidlertid, bortset fra perioderne 1934—36 og 1946—48, med hjemmel i en række midlertidige love tillige været adgang for husmandskreditforeningerne til at udstede 4½ pct. obligationer med statsgaranti. Den seneste lov herom er lov nr. 527 af 22. december 1948, i henhold til hvilken foreningerne har statsgaranti for renten af de 4½ pct. obligationer, der udfærdiges for lån, der stiftes senest pr. 11. december termin 1952.

Jydsk Husmandskreditforening har nu rettet henvendelse til ministeriet med anmodning om, at der må blive søgt tilvejebragt lovliggjort statsgaranti for to 5 pct. afdelinger med amortisationstid på henholdsvis 45 og 60 år.

Ingen af husmandskreditforeningerne har tidligere udstedt 5 pct. kasseobligationer, men samtlige de øvrige kreditforeninger på een nær — og med undtagelse af husmandskreditforeningerne som følge af det høje renteniveau — har åbnet for udlån af 5 pct. serier. Ministeriet finder det derfor rimeligt, at statens rentegaranti for husmandskreditforeningernes kasseobligationer midlertidigt udvides til også at omfatte 5 pct. kasseobligationer, således at de 2 foreninger får mulighed for at yde deres lånsøgere samme vilkår som de andre foreninger.

Da den ved lov nr. 527 af 22. december 1948 gældende garantiordning for foreningernes 4½ pct. obligationer kun omfatter obligationer udfærdiget for lån, der stiftes senest pr. 11. december termin 1952, har

ministeriet fundet det hensigtsmæssigt samtidig at foreslå denne frist forlænget til 1957.

Man har hidtil betragtet statsgaranti for de højere forrentede kasseobligationer, udstedt af de 2 husmandskreditforeninger, som værende af mere midlertidig karakter, og det nu fremsatte forslag vedrørende statens rentegaranti er derfor ikke indpasset i det før omtalte ændringsforslag til kreditforeningsloven.

Med disse ord skal jeg anbefale forslagene til hurtig og velvillig behandling af det høje ting.

Bollerup Madsen: Efter den fyldige redegørelse, den højtærede minister lige har givet for lovforslagene indhold, behøver jeg ikke at gå i enkeltheder.

Lovforslaget om ændring i kreditforeningsloven af 1936 er jo vedtaget i landstinget uændret, og det hviler på en enstemmig kommissionsindstilling. Kommissionen havde en meget fyldig og alsidig sammensætning fra alle arter af kreditforeninger. Kommissionsbetænkningen fremtræder enstemmig, men jeg må sige, at enigheden blev ikke tilvejebragt uden sved og tårer gennem 2 års langsomt arbejde. Blod tror jeg ikke der flød, men vi sled dog den første formand, professor Sindballe, op, han, som det første års tid ledede arbejdet med fremragende sagkyndig dygtighed. Den næste formand holdt.

Jeg har ingen bemærkninger til detaljerne, men skal blot gøre opmærksom på den bemærkning fra ministeren, at såfremt fremtiden skulle gøre ordningen uhensigtsmæssig, kunne den tages op til ny behandling. Jeg vil nævne, at der var stærke ønsker om, at såfremt de øvrige kreditforeningers belåningsprocent nu voksede så stærkt, at husmandskreditforeningernes maksimumslånegrænse igen kom i misforhold til belåningsprocenten, skulle sagen tages op til ny overvejelse. Det betragter jeg som en given ting, og hvis ministeren kan bekræfte det her, at man er opmærksom på dette, også i ministeriet, kan jeg på mit partis vegne anbefale begge lovforslag til hurtig gennemførelse her i tinget.

Laurits Pedersen: Det er med en vis tilfredsstillelse, man kan anbefale dette lovforslag til vedtagelse. Vi har jo gennem de sidste mange år haft husmandskreditforeningernes låneforhold til behandling her i rigsdagen, fordi udviklingen var løbet fra de grænser, de havde for deres udlån, og det derfor blev nødvendigt at ændre ved